EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 10.02.1998
KOM(1998) 30 slutlig

98/0025 (CNS)

Förslag till rådets direktiv om skattebehandling av privata motorfordon vid permanent införsel till en annan medlemsstat i samband med byte av hemvist eller vid tillfälligt bruk i en annan medlemsstat än den där de är registrerade.

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Det föreslagna direktivet skall ersätta direktiv 83/182/EEG om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat[1] och direktiv 83/183/EEG om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom[2], ändrad genom direktiv 89/604/EEG[3]. Direktivet har därför två huvudmål. Det första är att sammanföra och uppdatera bestämmelserna i de två direktiven som ersätts mot bakgrund av den inre marknadens skatteregler. Det andra målet är att bestämmelserna skall utvidgas till att ta upp problem som gäller tillämpningen av dem och till att motsvara den inre marknadens krav och förväntningar på den fria rörligheten.

2. Syftet med det föreslagna direktivet är inte att radikalt ändra de bakomliggande principerna i de direktiv som skall ersättas. Det är emellertid ett försök att åtgärda situationer där direktivens gällande bestämmelser om skattskyldighet är för begränsade med hänsyn till den inre marknaden och där de administrativa rutinerna är onödigt krångliga för enskilda personer. Direktiven har tidigare tolkats för strikt av medlemsstaterna. Det bör betonas att fordonsskatterna allmänt sett inte har varit och inte är föremål för tillnärmning på gemenskapsnivå och att ansvaret för detta område i stort sett ligger hos medlemsstaterna. De stora skillnader som i praktiken finns mellan medlemsstaterna på detta område har noga klarlagts i den granskning av fordonsbeskattning som kommissionens generaldirektorat för indirekt beskattning (GD XXI) nyligen har genomfört. I den mån som detta förslag fastställer vissa villkor enligt vilka medlemsstaterna inte kan påföra fordonsskatt, skall det påpekas att detta inte skall uppfattas som om det i andra fall finns en skyldighet för medlemsstaterna att införa eller påföra fordonsskatt.

3. Förutom de mål som nämnts ovan är syftet med det föreslagna direktivet att det bättre skall återspegla de skattesystem för motorfordon som tillämpas av medlemsstaterna sedan den 1 januari 1993. Från och med detta datum förbjuder reglerna på den inre marknaden gränsformaliteter vid insamling av sådana skatter och speciella mervärdesskattesatser för lyxvaror är inte längre tillåtna. Medlemsstaterna omvandlade då i stor utsträckning sina punktskatter på motorfordon till registreringsavgifter, och i vissa fall infördes nya skatter eller ändrades befintliga avgifter för att kompensera mervärdesskatteminskningen. Förslaget syftar till att säkerställa att de nya skatter och avgifter som införts efter 1 januari ligger i linje med de åtgärder som skall förhindra dubbelbeskattning. Hänvisningar till undantag från mervärdesskatt behövs inte längre, eftersom mervärdesskattereglerna som trädde i kraft den 1 januari 1993 säger att mervärdesskatt inte skall betalas i samband med byte av hemvist eller vid tillfälligt bruk av motorfordon i en annan medlemsstat. Tillämpningen av de befintliga direktiven har vad gäller mervärdesskatt redan upphört genom artikel 2 i direktiv 91/680/EEG[4]. Det föreslagna direktivets tillämpningsområde begränsas dessutom till motorfordon, vilket speglar det faktum att dessa i praktiken är den enda typen av egendom som beskattas och som kräver uttryckliga regler som förbjuder beskattning i vissa fall.

---

1 EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 59.
2 EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 64.
3 EGT nr L 348, 29.11.1989, s. 28.
4 EGT nr L 376, 31.12.1991, s. 1.

Slutligen föreslås att det inte längre skall krävas regler för beskattning av fordon som flyttas mellan medlemsstater i samband med giftermål eller arv.

4. De föreslagna ändringarna tar fasta på att hinder för privatägda fordons rörlighet mellan medlemsstaterna är bland de känsligaste frågorna för enskilda personer inom gemenskapen. Hinder för denna frihet, vare sig de är skattemässiga eller av annan art, kan i själva verket innebära hinder för personers fria rörlighet, med tanke på att motorfordon ofta föredras som transportmedel. Sådana hinder finns fortfarande kvar, ofta i form av dubbelbeskattning, trots de höga förväntningarna på den inre marknaden. Behovet av ett sådant förslag har understrukits av en stadig ökning av antalet klagomål från medborgare till Europeiska kommissionen. Motsvarande ökning kan också avläsas i antalet framställningar hos Europaparlamentet och senast genom begäran från Europaparlamentets högnivågrupp om personers fria rörlighet, ledd av Simone Veil, om lösningar för att eliminera dubbelbeskattningen av fordon.

5. När det gäller detaljerna i de föreslagna ändringarna, där sådana finns, är de övergripande målen att ta itu med situationer som lett till upprepade klagomål hos Europaparlamentet och kommissionen, att i direktivet redogöra för resultatet av ett antal nyligen avkunnade domar i EG-domstolen och rent allmänt att skattebehandlingen av fordon som medföljer enskilda personer som flyttar från en medlemsstat till en annan anpassas till tanken med och principerna för den inre marknaden.

6. De föreslagna åtgärderna omfattar två generella kategorier. När det gäller byte av hemvist föreslås att medlemsstaterna inte skall få ta ut registreringsavgifter eller liknande skatter och avgifter på fordon som förs in till territoriet av personer som byter hemvist från en medlemsstat till en annan. Detta motsvarar i stort sett syftet med direktiv 83/183/EEG, i den mån som det direktivet gav möjlighet till befrielse från skatt på införsel av motorfordon i samband med byte av hemvist, med det betydelsefulla undantaget att direktiv 83/183/EEG inte gällde registreringsavgifter.

7. När det gäller tillfälligt byte av hemvist är huvudlinjen i förslaget att se till att individen fortsatt har rätt att tillfälligt använda ett fordon i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 83/182/EEG. Det väsentliga här är rätten att använda ett fordon i upp till sex månader under en tolvmånadersperiod. Ytterligare ett antal rättigheter införs, till exempel rätten att använda hyrbilar i andra medlemsstater än där de är registrerade, rätten för familjemedlemmar att använda fordonet och större flexibilitet när det gäller personer som arbetar i en annan medlemsstat än den där de har sin hemvist samt fordon som tillhandahålls av arbetsgivare.

8. I förslaget föreslås också att de behöriga myndigheterna skall bära en tyngre börda när det gäller att föra en bilateral kommunikation om det skulle uppstå en tvist om en persons påstådda hemvist, och vid fall av överträdelse av nationell lagstiftning betonas det att åtgärder eller påföljder skall stå i proportion till överträdelsen.

9. Av subsidiaritetsskäl krävs det ett initiativ på gemenskapsnivå angående medlemsstaternas skatter och avgifter med anknytning till motorfordon för att säkerställa att det finns gemensamma regler för befrielse från skatt i vissa tydligt fastställda fall. Detta är nödvändigt för att underlätta personers rörlighet inom gemenskapen och för att undvika dubbelbeskattning. Detta förslag syftar inte till att harmonisera de skatter som medlemsstaterna väljer att tillämpa på motorfordon. Det syftar inte heller till att hindra

medlemsstater från att införa eller ändra sådana skatter, och inte heller till att underminera nationella åtgärder för att se till att sådana skatter drivs in på ett tillfredsställande sätt. Förslaget representerar vad kommissionen anser vara en minimilagstiftning på gemenskapsnivå i enlighet med principerna för den inre marknaden. Medlemsstaterna har rätt att tillämpa förmånligare regler om de så önskar.

II. FÖRKLARING TILL BESTÄMMELSERNA I DET FÖRESLAGNA DIREKTIVET

AVDELNING I Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. I artikel 1 beskrivs de situationer i vilka medlemsstaterna ej skall påföra motorfordon skatt.

1.1 I artikel 1.1 anges att medlemsstaterna inte skall påföra fordonsskatt vid byte av hemvist. Detta gäller alla skatter förutom mervärdesskatt och återkommande vägtrafikskatter.

1.2 I artikel 1.2 anges att medlemsstaterna skall tillåta att fordon som är registrerade i andra medlemsstater används inom territoriet utan att fordonsskatt skall betalas. Alla skatter utom mervärdesskatt omfattas.

1.3 I artikel 1.3 anges att bestämmelserna i punkt 1-2 också gäller normala reservdelar, tillbehör och utrustning.

1.4 I artikel 1.4 anges att mervärdesskatt inte omfattas av detta direktiv.

Artikel 2

2. I artikel 2 definieras kommersiellt fordon, privatfordon, affärsmässigt bruk, privat bruk, hemvist och familj.

AVDELNING II Allmänna regler för att bestämma normal hemvist

Artikel 3

3. I artikel 3 fastställs allmänna regler för att bestämma normal hemvist. Reglerna är i stort sett desamma som i de direktiv som ersätts.

3.1 I artikel 3.1 fastställs att normal hemvist skall bestämmas genom hänvisning till den plats där en person stadigvarande vistas, det vill säga minst 185 dygn under ett kalenderår, på grund av personlig och yrkesmässig anknytning.

3.2 I artikel 3.2 fastställs att normal hemvist för en person, som har yrkesmässig och personlig anknytning till två olika medlemsstater, skall antas vara den plats där han/hon har sin personliga anknytning, förutsatt att vederbörande regelbundet återvänder dit.

3.3 I artikel 3.3 fastställs att om en person har yrkesmässig och personlig anknytning till två olika medlemsstater, men bor i den ena medlemsstaten för att genomföra en uppgift av bestämd varaktighet, skall hemvisten för denna person vara den där han/hon har sin personliga anknytning, oberoende av om han/hon regelbundet återvänder dit.

3.4 I artikel 3.4 fastställs att universitetsstudier eller skolgång i en annan medlemsstat inte medför att byte av normal hemvist har ägt rum.

3.5 I artikel 3.5 införs en ny bestämmelse om att en förändring av en persons civilstånd inte automatiskt medför byte av hemvist. En student som gifter sig i den medlemsstat där han/hon studerar, blir till exempel inte automatiskt medborgare i den staten. Detta var kärnan i EG-domstolens dom i Profant-målet[5].

3.6 I artikel 3.6 beskrivs olika former av bevis på normal hemvist.

3.7 I artikel 3.7 ges medlemsstaterna möjlighet att i tveksamma fall skaffa ytterligare information från den berörda personen eller från de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.

AVDELNING III Byte av hemvist

Artikel 4

4. I artikel 4 fastställs villkoren för fordon där ingen skattskyldighet föreligger vid byte av hemvist.

4.1 I artikel 4.1 fastställs att ett fordon måste ha förvärvats i enlighet med allmänna villkor för beskattning och får inte ge rätt till återbetalning på grund av utförsel till en annan medlemsstat. (Ett fordon som förvärvats i enlighet med diplomatregler antas uppfylla dessa regler, liksom fordon som förvärvats i enlighet med specialavtal för internationella organisationer, Natostyrkor osv). Fordonet måste ha använts av personen i sex månader före bytet av hemvist. Fordonet måste också flyttas senast 12 månader efter bytet av hemvist. De två sista villkoren är i stora drag desamma som i direktiv 83/183/EEG. Om det fanns en högre grad av tillnärmning mellan skattesystemen, skulle sådana bestämmelser inte behövas. På grund av de nuvarande stora skillnaderna bör dessa åtgärder emellertid finnas kvar, så att man kan förhindra att medlemsstaternas beskattningsunderlag urholkas genom skatteplanering i syfte att undslippa skatt. Trots detta har restriktionen när det gäller avyttring inom 12 månader efter införseln tagits bort. Detta anses vara en för restriktiv bestämmelse med hänsyn till den inre marknaden med tanke på att befrielsen bara kan utnyttjas om ett verkligt byte av hemvist äger rum.

4.2 I artikel 4.2 anges att medlemsstaterna kan förlänga sexmånadersperioden för tidigare innehav till tolv månader då det gäller fordon som införskaffats i enlighet med diplomatregler. Detta är samma bestämmelse som i direktiv 83/183/EEG.

---

5 Dom av den 3.10.1985 i mål C-249/84, *Ministère Public mot Profant*, Rec. 1985, s. 3237.

AVDELNING IV Tillfälligt bruk av ett fordon i en annan medlemsstat än den där det är registrerat

Artikel 5

5. I artikel 5 fastställs allmänna regler enligt vilka ett fordon tillfälligt kan användas i en annan medlemsstat än den där det är registrerat, utan att skatt behöver betalas i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används.

5.1 I artikel 5.1 fastställs att skatt inte skall påföras vid tillfälligt bruk i maximalt sex månader under en tolvmånadersperiod. Följande villkor gäller också:

a) Användaren måste ha sin normala hemvist i en annan medlemsstat.

b) Fordonet får användas endast för privat bruk.

c) Fordonet får inte hyras ut eller lånas ut till en person som har sin hemvist i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används.

Dessa bestämmelser är i stort sett desamma som tidigare, med undantag för restriktionen avseende avyttring som tagits bort. Avyttring skulle sålunda tillåtas, vilket naturligtvis skulle innebära slutet på det tillfälliga bruket och slutliga skattebestämmelser skulle då tillämpas.

5.2 I artikel 5.2 förlängs perioden på sex månader till nio månader då det gäller personer som har yrkesmässig anknytning till en annan medlemsstat än den där de har sin hemvist. Denna bestämmelse anses vara nödvändig på grund av det ökande antalet människor som tillbringar arbetsveckan i en medlemsstat och endast under veckoslut och andra ledigheter återvänder till den medlemsstat där de har sin normala hemvist och sin personliga anknytning. En period om nio månader anses täcka den tid som en person under ett visst år normalt skulle kunna vistas i en annan medlemsstat av yrkesmässiga skäl, efter avdrag för ledigheter, veckoslut osv. Det har förekommit klagomål om att medlemsstater har krävt att personer som arbetar i landet skall registrera sin privata bil och betala skatt så snart sexmånadersperioden är slut.

Artikel 6

6. I artikel 6 anges vissa situationer då skatt inte kan tas ut i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används, trots att de allmänna villkor som fastställts i artikel 5 inte är uppfyllda.

6.1 I artikel 6 a ges möjlighet till ny uthyrning av ett hyrfordon som finns i medlemsstaten till följd av att ett hyresavtal löpt ut där. Fordonet kan hyras ut till en person som inte har sin hemvist i landet i upp till två månader, eller ytterligare 30 dagar om det skall föras ut från medlemsstaten under hyresperioden. I artikeln ges också möjlighet till uthyrning till en person som har sin hemvist i landet, och som kommer att föra ut fordonet från medlemsstaten inom 15 dagar. Dessa bestämmelser är nya och syftet med dem är att övervinna de praktiska problem som kan uppstå när ett hyresavtal avslutas i en annan medlemsstat än den där det inleddes och de bör leda till bättre förvaltning av vagnparken hos biluthyrningsföretagen. Den nuvarande bestämmelsen, som tillåter att en anställd på

biluthyrningsföretaget hämtar fordonet, även om den anställde har sin hemvist i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används, finns också kvar.

6.2 Enligt artikel 6 b är det tillåtet att i maximalt åtta dagar använda ett fordon som hyrts i och är registrerat i en annan medlemsstat.

6.3 Enligt artikel 6 c är det tillåtet för medlemmar i användarens familj att använda fordonet under den tid som användaren finns i medlemsstaten. Detta är en ny bestämmelse som skall spegla de situationer som kan uppkomma med flera användare av en bil inom familjen.

6.4 Enligt artikel 6 d är det tillåtet för vem som helst att köra fordonet om den person som förde in det i landet finns i fordonet under färden. Detta skall också avspegla situationer som ofta kan uppstå om den person som förde in fordonet i medlemsstaten inte alltid vill köra själv. Han/hon måste emellertid finnas i fordonet om föraren inte är en medlem i hans/hennes familj.

6.5 Enligt artikel 6 e kan en person återvända till den medlemsstat där han/hon har sin normala hemvist med ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat, om det egna fordonet har blivit funktionsodugligt i den staten. Undantaget gäller endast den tid då fordonet repareras och maximalt i två månader.

6.6 Enligt artikel 6(f) kan en anställd i den medlemsstat där han/hon har sin normala hemvist använda ett fordon som tillhandahålls av arbetsgivaren, som finns i en annan medlemsstat. Den medlemsstat där den anställde har sin hemvist kan inte påföra skatter och det finns ingen tidsbegränsing. Denna bestämmelse är en logisk konsekvens av EG-domstolens domslut i Ledoux-målet[6], som fastslog att befrielse från mervärdesskatt var befogad i sådana fall mot bakgrund av principen om fri rörlighet för arbetstagare. I detta mål behandlade man inte uttryckligen andra skatter än mervärdesskatt. Det föreslås också att fordonet får användas såväl för yrkesmässigt som privat bruk liksom av familjemedlemmar.

6.7 Enligt artikel 6 g har personer vars resa till och från arbetet innebär en resa till en annan medlemsstat rätt att använda sin egen bil i obegränsad utsträckning. Denna bestämmelse finns redan i direktiv 83/182/EEG.

6.8 I artikel 6 h anges att studenter i den medlemsstat där de studerar kan använda fordon som är registrerade i den medlemsstat där de normalt har sin hemvist. Denna bestämmelse finns redan i direktiv 83/182/EEG.

Artikel 7

7. I artikel 7 regleras tillfälligt affärsmässigt bruk av privatfordon.

7.1 I artikel 7.1 anges de villkor under vilka medlemsstater inte får påföra skatt på privatfordon som tillfälligt används på deras territorium av affärsmässiga skäl. Villkoren är att användaren inte har sin hemvist i landet, att fordonet inte används i yrkesmässig trafik för att transportera passagerare eller gods, att fordonet inte hyrs ut eller lånas ut och att fordonet registrerats och beskattats i den medlemsstat där användaren har sin

[6] Dom av den 6.7.1988 i mål 127/86, *Ministère Public mot Ledoux*, Rec. 1988, s. 3741.

hemvist. Kravet på att användaren inte får ha sin hemvist i landet gäller inte om en anställd använder ett fordon som tillhandahålls av en arbetsgivare i en annan medlemsstat. På samma sätt som i artikel 5 tas det befintliga förbudet mot avyttring bort.

7.2 I artikel 7.2 anges att denna bestämmelse inte skall underkastas någon tidsbegränsning. Detta ligger i linje med den inre marknaden, och anses inte på något allvarligt sätt hota medlemsstaternas intäkter. Tidigare var det sju månader för vissa användare och sex för andra.

Artikel 8

8. I artikel 8 fastställs att skatt inte skall upptas i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används om fordonet skadas under den tillåtna användningstiden och om kostnaden för reparation överstiger bilens värde. Detta är en logisk bestämmelse som skall täcka oförutsedda problem som kan uppstå på grund av olyckor, haveri osv. Fordonet måste avyttras för skrotning. Denna bestämmelse skall garantera att fordonet inte används igen.

Artikel 9

9. I artikel 9 behandlas fordon som under perioder som överskrider de som fastställs i detta förslag används av personer som inte har sin hemvist i medlemsstaten.

9.1 Enligt artikel 9.1 skall medlemsstaterna registrera sådana fordon.

9.2 Enligt artikel 9.2 kan de medlemsstater som registrerar sådana fordon tillämpa sina sedvanliga skatteregler på fordonen.

9.3 Enligt artikel 9.3 kan medlemsstaterna förbjuda personer med hemvist i landet att använda sådana fordon inom landet.

AVDELNING V Slutbestämmelser

Artikel 10

10. I artikel 10 behandlas överträdelser och tillhörande påföljder.

10.1 I artikel 10.1 fastställs att en medlemsstat inte skall anta att ett fordon har införts permanent till medlemsstaten i de fall bestämmelserna i detta direktiv inte följs. Brott mot reglerna som gäller tillfälligt bruk bör inte automatiskt leda till skattskyldighet. Syftet med denna bestämmelse är att ge den berörda individen möjlighet att välja mellan att betala skatt eller att flytta fordonet från medlemsstaten utan att skatt erläggs.

10.2 I artikel 10.2 fastställs att man vid alla beslut om påföljder bör ta hänsyn till om den berörda personen har handlat i god tro och om det funnits något bedrägligt uppsåt.

10.3 I artikel 10.3 fastställs att de utdömda påföljderna inte får vara oproportionerliga till överträdelsens art. Med detta beaktas EG-domstolens rättspraxis[7], som innebär att så

[7] Dom av den 9.10.1980 i mål 823/79, *Carciati*, Rec. 1980, s. 2773, punkt 9.
Dom av den 25.2.1988 i mål 299/86, *Drexl*, Rec. 1988, s. 1213, punkt 18.
Dom av den 14.12.1995 i mål 387/90, *Banchero*, REG 1995, s. 4663, punkt 58.

länge de åtgärder som vidtas för att motverka skattebedrägerier inte är orimliga, är de förenliga med principen om fri rörlighet för varor och personer.

Artikel 11

11. I artikel 11 fastställs att om ett begagnat fordon förs in till en medlemsstat under andra omständigheter än de som omfattas av detta direktiv, och om medlemsstaten påför en registreringsavgift eller liknande skatter och avgifter, måste medlemsstaten se till att beloppet inte överstiger det resterande skattevärdet för ett liknande fordon på den inhemska marknaden i medlemsstaten i fråga. På detta sätt införs i direktivet en princip som har fastställts av EG-domstolen[8] och som bygger på en korrekt tillämpning av artikel 95 i EG-fördraget. Det skulle till exempel kunna uppstå ett läge där en person med hemvist i en medlemsstat väljer att köpa en begagnad bil i en annan medlemsstat, eller att en person byter hemvist men inte uppfyller alla villkor som fastställs i detta direktiv.

Artikel 12

12. Enligt artikel 12 måste medlemsstaterna samarbeta med varandra om det skulle uppstå svårigheter vid tillämpningen av direktivet.

12.1 I artikel 12.1 fastställs att medlemsstaterna skall fatta beslut genom ömsesidig överenskommelse.

12.2 I artikel 12.2 fastställs att om en persons uppgift om normal hemvist betvivlas, måste de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i fråga samråda med varandra för att lösa frågan. Den medlemsstat till vilken personen säger sig ha bytt hemvist, eller där han/hon säger sig tillfälligt använda ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat, skall dessutom inte påföra skatt innan myndigheterna fattat ett beslut genom samrådet. Denna bestämmelse behövs för att underlätta beviskraven på individen och för att undvika att individen utsätts för svårigheter på grund av omständigheter som han/hon inte kan styra över.

12.3 I artikel 12.3 fastställs att om medlemsstaterna inte kan komma överens, skall ärendet hänskjutas till kommissionen, som skall fatta ett beslut om hemvisten som kan användas för beskattning av fordonet. Ett sådant beslut skulle utan tvekan kunna överklagas till EG-domstolen.

Artikel 13

13. Genom artikel 13 upphävs direktiven 83/182/EEG och 83/183/EEG.

---

8 Dom av den 11.12.1990 i mål 47/88, *Kommissionen mot Danmark*, Rec. 1990, s. 4509.
Dom av den 9.3.1995 i mål 345/93, *Nuñes Tadeu*, REG 1995, s. 479.

Förslag till rådets direktiv om skattebehandling av privata motorfordon vid permanent införsel till en annan medlemsstat i samband med byte av hemvist eller vid tillfälligt bruk i en annan medlemsstat än den där de är registrerade.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

[Stycke 1 i ingressen]
Skattemässiga hinder för den fria rörligheten för personer och deras personliga egendom, bland annat motorfordon bör undanröjas från den inre marknaden.

[Stycke 2 i ingressen]
Gemenskapslagstiftningen när det gäller skattebehandling av motorfordon som tillfälligt används i en annan medlemsstat än den där de är registrerade är för närvarande onödigt restriktiv med hänsyn till principerna för den inre marknaden.

[Stycke 3 i ingressen]
Den gällande gemenskapslagstiftningen när det gäller skattebehandling av motorfordon som innehas av personer som byter hemvist från en medlemsstat till en annan kan dessutom medföra onödigt krångliga administrativa rutiner för enskilda personer som skall bevisa att skattskyldighet inte föreligger.

[Stycke 4 i ingressen]
Villkoren för befrielse från skattskyldighet i rådets direktiv 83/182/EEG om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat[9] och direktiv 83/183/EEG om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom[10] motsvarar inte dagens behov när det gäller fri rörlighet för personer och varor.

---

9 EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 59.
10 EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 64.

[Stycke 5 i ingressen]
Direktiven 83/182/EEG och 83/183/EEG täcker inte längre på ett tillfredsställande sätt de skattesystem för motorfordon som tillämpas i medlemsstaterna sedan den inre marknaden infördes. Tillämpningen av direktiven i samband med undantag från mervärdesskatteregler har redan upphört genom artikel 2 i rådets direktiv 91/680/EEG med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv 77/388/EEG med sikte på avskaffandet av fiskala gränser[11]. I praktiken uppstår problem i samband med beskattning av egendom vid byte av hemvist endast vad gäller motorfordon och därför behövs inte längre några bestämmelser för andra typer av varor. Det behövs inte längre några bestämmelser om permanenta undantag annat än i samband med byte av hemvist.

[Stycke 6 i ingressen]
Missbruk på grund av skilda skattenivåer för motorfordon i medlemsstaterna bör emellertid förhindras. Det är därför fortfarande nödvändigt med vissa restriktioner för personer med hemvist i en medlemsstat att tillfälligt använda fordon som är registrerade i en annan medlemsstat.

[Stycke 7 i ingressen]
Bestämmelserna i direktiv 83/182/EEG och 83/183/EEG måste därför uppdateras och dessa direktiv bör upphävas och ersättas av ett enda sammanslaget direktiv.

[Stycke 8 i ingressen]
Medlemsstaterna bör inte påföra skatt på privata motorfordon som flyttas till territoriet från andra medlemsstater av personer som byter hemvist.

[Stycke 9 i ingressen]
Medlemsstaterna bör inte påföra skatt på privata motorfordon som är registrerade i andra medlemsstater om de tillfälligt används i medlemsstaten under vissa fastställda omständigheter.

[Stycke 10 i ingressen]
För att fastställa skyldigheten att betala skatt är det nödvändigt att fastställa fordonsägarens normala hemvist.

[Stycke 11 i ingressen]
När det gäller byte av hemvist skall skatt inte erläggas i den nya medlemsstaten, med förbehåll för vissa villkor och under förutsättning att fordonet har införskaffats i enlighet med skattereglerna i den första medlemsstaten.

[Stycke 12 i ingressen]
Tillfälligt bruk i en annan medlemsstat utan att skatt erläggs bör tillåtas under sex månader under en tolvmånadersperiod. När det gäller en person med yrkesmässig anknytning till en annan medlemsstat bör denna period utökas till nio månader.

[Stycke 13 i ingressen]
För att den inre marknaden skall utnyttjas på bästa sätt är det nödvändigt att införa viss flexibilitet när det gäller användning av hyrbilar i en annan medlemsstat än den där de är registrerade. Det är dessutom också nödvändigt att uttryckligen tillåta vissa personer utöver

[11] EGT nr L 376, 31.12.1991, s. 1.

ägaren att använda fordonet och att i vissa fall tillåta en person med hemvist i en medlemsstat använda ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat.

[Stycke 14 i ingressen]
Det är nödvändigt att fastställa regler för tillfälligt affärsmässigt bruk av privata fordon i en annan medlemsstat.

[Stycke 15 i ingressen]
Fordon som tillfälligt används i en annan medlemsstat och som åsamkas en skada som inte kan repareras bör inte leda till skyldighet att betala skatt.

[Stycke 16 i ingressen]
Personer som önskar använda fordon i en annan medlemsstat än den där de har sin hemvist bör ha rätt att registrera fordon i de medlemsstaterna. I sådana fall skall skatt betalas i den medlemsstat där fordonet registreras. Den medlemsstat där ägaren har sin hemvist kan dessutom förbjuda att sådana fordon används på dess territorium.

[Stycke 17 i ingressen]
Om nationell lagstiftning överträds, skall påföljderna stå i proportion till överträdelsen.

[Stycke 18 i ingressen]
I de fall medlemsstater har rätt att påföra registreringsavgifter eller liknande skatter och avgifter på begagnade fordon som införs från andra medlemsstater, måste medlemsstaten se till att skattebeloppet inte överstiger det resterande skattevärdet för liknande fordon på den inhemska marknaden, i enlighet med artikel 95 i EG-fördraget.

[Stycke 19 i ingressen]
Vid tvister skall de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna samråda med varandra. I sådana fall bör skatt dessutom inte påföras innan myndigheterna fattat ett beslut genom samrådet. Om de behöriga myndigheterna inte kan komma överens, bör kommissionen fatta ett beslut i ärendet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Förbud mot att påföra skatt under vissa omständigheter

1. Medlemsstaterna skall inte påföra punktskatter, registreringsavgifter och/eller andra konsumtionsskatter, vilket omfattar den typ av skatter som finns förtecknade i bilaga I men inte de skatter som finns förtecknade i bilaga II, på privata motorfordon som är registrerade i en annan medlemsstat och som permanent införs till medlemsstaten i samband med att en person byter normal hemvist från en annan medlemsstat, om inte annat sägs i nedan fastställda villkor.

2. Medlemsstaterna skall inte påföra punktskatter, registreringsavgifter, andra konsumtionsskatter och/eller vägtrafikskatter, vilket omfattar den typ av skatter som finns förtecknade i bilaga I och bilaga II, på privata motorfordon som är registrerade i en annan medlemsstat och som tillfälligt används på dess territorium, om inte annat följer av nedan fastställda villkor.

3. Bestämmelserna i punkterna 1-2 skall också gälla normala reservdelar, tillbehör och utrustning till motorfordonet.

4. Detta direktiv skall inte tillämpas på mervärdesskatt.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) *kommersiellt fordon*: landsvägsfordon som genom sin konstruktion eller utrustning är lämpat och avsett för att, med eller utan betalning, transportera:

– mer än nio personer, inräknat föraren,

– gods,

liksom landsvägsfordon för annat särskilt ändamål än transport som sådan,

b) *privatfordon*: annat landsvägsfordon, inklusive eventuellt släp, som inte är kommersiellt fordon,

c) *affärsmässigt bruk av ett motorfordon*: användning av detta i direkt utövning av en verksamhet som utförs mot vederlag eller för ekonomisk vinning,

d) *privat bruk*: annan användning än affärsmässigt bruk.

e) *hemvist:* normal hemvist enligt definitionen i artikel 3.

f) I en persons *familj* ingår make/maka, egna och makens/makans föräldrar och avkomma.

AVDELNING II

NORMAL HEMVIST

Artikel 3

Allmänna regler för att bestämma normal hemvist

1. I detta direktiv avses med *normal hemvist* den plats där en person stadigvarande vistas, det vill säga minst 185 dygn under ett kalenderår på grund av personlig och yrkesmässig anknytning eller, när det gäller en person utan yrkesmässig anknytning, på grund av personlig anknytning som visar på nära samband mellan personen och platsen.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 skall den normala hemvisten för en person, som har yrkesmässig anknytning till en annan plats än den han/hon har personlig anknytning till och som följaktligen omväxlande bor på olika platser, belägna i två eller flera medlemsstater, antas vara den plats där han/hon har sin personliga anknytning, förutsatt att vederbörande regelbundet återvänder dit.

3. När en person bor i en medlemsstat för att genomföra en uppgift av bestämd varaktighet och därför har sin yrkesmässiga anknytning till en annan plats än den personliga anknytningen, skall hans/hennes hemvist antas vara den plats där han/hon har sin personliga anknytning, oberoende av om han/hon regelbundet återvänder dit.

4. Universitetsstudier eller skolgång i en annan medlemsstat medför inte att byte av normal hemvist har ägt rum.

5. En förändring av en persons civilstånd innebär inte i sig ett byte av normal hemvist.

6. Enskilda personer skall förete bevis på sin normala hemvist på lämpligt sätt, till exempel genom identitetskort eller annan giltig handling.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12, får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat dit införsel sker kräva ytterligare information eller bevis om de tvivlar på sanningshalten i en uppgift om normal hemvist som givits i enlighet med denna artikel eller för vissa specifika kontroller, antingen från den enskilda person som lämnat uppgiften eller från den behöriga myndigheten i den andra berörda medlemsstaten.

AVDELNING III

Byte av hemvist

Artikel 4

Villkor enligt vilka skatt inte skall betalas vid byte av hemvist

1. Bestämmelserna i artikel 1.1 skall gälla när följande villkor är uppfyllda:

a) Motorfordonet har förvärvats i enlighet med de allmänna beskattningsvillkor som gäller på den inhemska marknaden i en av medlemsstaterna och ger inte genom utförsel till en annan medlemsstat rätt till undantag från eller återbetalning av de skatter som anges i artikel 1.1 i den medlemsstat från vilken fordonet förs ut.

Dessa två villkor skall antas vara uppfyllda om fordonet har en standardregistreringsskylt i den medlemsstat där det är registrerat, med undantag för alla typer av tillfälliga skyltar.

I detta direktiv skall de allmänna beskattningsvillkoren antas omfatta diplomatiska och konsulära arrangemang, avtal som gäller internationella organisationer och deras medlemmar, avtal för Natostyrkor och dessa styrkors civila personal.

b) Den person som byter hemvist har använt fordonet i minst sex månader före bytet av hemvist.

c) Motorfordonet förs in i medlemsstaten inom 12 månader efter det att ägaren bytt hemvist.

2. När det gäller fordon som anskaffats enligt de diplomatiska och konsulära arrangemang eller andra arrangemang som nämns i punkt 1 a tredje stycket kan medlemsstaterna förlänga den period som nämns i punkt 1 b till 12 månader.

AVDELNING IV

Tillfälligt bruk av ett fordon

Artikel 5

Allmänna villkor enligt vilka skatt inte skall betalas när ett fordon tillfälligt används i en annan medlemsstat än den där det är registrerat

1. Bestämmelserna i artikel 1.2 skall gälla för motorfordon som tillfälligt används i en annan medlemsstat än den där det är registrerat under en period, sammanhängande eller på annat sätt, på maximalt sex månader under en tolvmånadersperiod, under förutsättning att

a) personen som använder fordonet har sin normala hemvist i en annan medlemsstat än den där fordonet tillfälligt används,

b) fordonet bara används för privat bruk,

c) fordonet inte hyrs ut i den medlemsstat där det tillfälligt används eller lånas ut till en person med hemvist i den staten annat än i enlighet med artikel 6.

2. Sexmånadersperioden som anges i punkt 1 skall förlängas till nio månader för en person som inte har yrkesmässig anknytning till den medlemsstat där han/hon har sin normala hemvist och som i den medlemsstat där han/hon har sin yrkesmässiga anknytning använder ett fordon som är registrerat i den medlemsstat där han/hon har sin normala hemvist.

Artikel 6

Bestämda fall av privat bruk då beskattning inte är tillåten

Utöver de fall som omfattas av artikel 5 skall bestämmelserna i artikel 1.2 gälla i följande fall:

a) När ett privatfordon, som tillhör ett biluthyrningsföretag, befinner sig i den medlemsstat där det tillfälligt används till följd av ett hyresavtal som löpte ut i den medlemsstaten och som

aa) på nytt hyrs ut till en person som inte är bosatt i den stat där fordonet tillfälligt används, under förutsättning att ett sådant avtal löper ut inom två månader efter upphörandet av det ursprungliga avtal enligt vilket fordonet återlämnades till biluthyrningsföretaget i den berörda medlemsstaten, såvida inte fordonet hyrs ut på nytt till en person som inte är bosatt i den berörda medlemsstaten för att föras ut från den staten inom 30 dagar efter det att den nya hyresperioden inletts,

bb) på nytt hyrs ut till en person som inte är bosatt i den stat där fordonet tillfälligt används för att föras ut från den staten inom 15 dagar efter det att hyresperioden inletts, eller som

cc) återlämnas av en anställd hos biluthyrningsföretaget till det land där det ursprungligen hyrdes, även om den anställde är bosatt i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används.

b) När ett privatfordon, som är registrerat i en annan medlemsstat, genom ett hyresavtal som inleds i den medlemsstaten hyrs från ett biluthyrningsföretag av en person som är bosatt i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används, för bruk i högst åtta dagar.

c) När ett privatfordon används av familjen till den person som ansvarade för införseln till den medlemsstat där fordonet tillfälligt används, så länge denne person befinner sig i den berörda medlemsstaten, vare sig familjemedlemmarna har sin normala hemvist i den medlemsstaten eller ej.

d) När ett privatfordon används av vilken person som helst, under förutsättning att den person som ansvarade för införseln till den medlemsstat där fordonet tillfälligt används också finns i fordonet under färden.

e) När ett privatfordon som är registrerat i en annan medlemsstat används av en person som är bosatt i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används, till följd av att dennes bil tillfälligt är ur funktion på grund av haveri eller en olycka i den andra medlemsstaten,

förutsatt att sådant bruk begränsas till den period under vilken det egna fordonet repareras och i inga händelser överstiger en period på två månader.

f) När ett privatfordon, som är registrerat i en annan medlemsstat, tillhör eller hyrs av ett företag med säte i den medlemsstat där det är registrerat och används av en anställd i företaget, eller av en medlem i den anställdes familj, om användaren har sin normala hemvist i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används. Denna kategori skall inte underkastas någon tidsbegränsning.

g) När ett privatfordon som är registrerat i den stat där användaren har sin normala hemvist används för resan från bostaden till arbetsplatsen i en annan medlemsstat och omvänt. Denna kategori skall inte underkastas någon tidsbegränsning.

h) När ett privatfordon är registrerat i den medlemsstat där en student har sin normala hemvist och används i den medlemsstat där studierna bedrivs, om den medlemsstaten inte är den normala hemviststaten.

Artikel 7

Fall av affärsmässigt bruk då beskattning inte är tillåten

En medlemsstat skall inte påföra de skatter som specificeras i artikel 1.2 på ett privatfordon som tillfälligt används på dess territorium av affärsmässiga skäl, under följande förutsättningar:

a) Personen som använder fordonet har sin normala hemvist i en annan medlemsstat än den där fordonet tillfälligt används.

Detta villkor behöver inte gälla om en person som har sin normala hemvist i den medlemsstat där fordonet tillfälligt används är anställd av ett företag med säte i en annan medlemsstat och använder ett fordon, som ägs eller hyrs av detta företag och är registerat i den medlemsstat där företaget har sitt säte.

b) Fordonet används inte för att transportera passagerare mot hyra eller vederlag av något slag eller för industriell och/eller kommersiell transport av gods, vare sig det sker mot betalning eller ej, i den medlemsstat där det tillfälligt används.

c) Fordonet hyrs inte ut och lånas inte ut i den medlemsstat där det tillfälligt används.

d) Fordonet är registrerat i den medlemsstat där användaren har sin normala hemvist.

e) Fordonet har förvärvats i enlighet med de allmänna beskattningsvillkoren i den medlemsstat där användaren har sin normala hemvist och ger inte rätt till återbetalning av någon av de skatter som anges i artikel 1.2 genom att det används i en annan medlemsstat.

Detta villkor skall antas vara uppfyllt om fordonet har en standardregistreringsskylt i den medlemsstat där det är registrerat, dock med undantag för alla typer av tillfälliga skyltar.

f) De periodiska fordonsskatter som normalt betalas i den medlemsstat där fordonet är registrerat är betalda.

2. För bestämmelserna i punkt 1 finns ingen tidsbegränsning.

Artikel 8

Bestämmelser om irreparabel skada på fordon

Om ett fordon, som är registrerat i en annan medlemsstat tillfälligt används i en medlemsstat utan att de skatter som anges i artikel 1.2 påförts, i enlighet med bestämmelserna i detat direktiv, och om fordonet blir svårt skadad genom en vederbörligen dokumenterad olycka, ett haveri eller genom kriminell eller uppsåtlig handling i den medlemsstaten, och om kostnaden för de erforderliga reparationerna överstiger fordonets marknadsvärde och om fordonet avyttras för att skrotas eller förstöras, skall medlemsstaten där fordonet tillfälligt används inte avkräva några av de skatter som anges i artikel 1.2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna kan kräva bevis på skadan och/eller på att fordonet avyttrats ordentligt.

Artikel 9

Stadigvarande användning i en annan medlemsstat än den där personen har sin normala hemvist

1. Om en person under en längre tid än den som anges i artikel 5 önskar använda ett fordon i en annan medlemsstat än den där han/hon har sin normala hemvist, till exempel på regelbunden basis i samband med ett andra hem, skall medlemsstaten i fråga registrera detta fordon.

2. I de fall bestämmelserna i punkt 1 tillämpas, skall registreringslandet få ta ut de skatter som normalt skulle ha påförts i samband med och efter registrering av fordonet.

3. Den medlemsstat i vilken ägaren av ett fordon som beskrivs i punkt 1 har sin hemvist, kan vägra tillåta att fordonet används på dess territorium.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 10

Överträdelser och påföljder

1. Om ett fordon tillfälligt används i en medlemsstat och bestämmelserna i det här direktivet inte är uppfyllda, skall fordonet inte antas ha införts permanent till den medlemsstaten och man skall inte utan vidare anta att skatt skall betalas. I sådana fall kan den enskilda personen, utan

hinder av eventuella påföljder, antingen välja att föra ut fordonet från den medlemsstat där det tillfälligt används eller att registrera det och betala skatt på sedvanligt sätt i den medlemsstaten.

2. När medlemsstaterna utdömer påföljder, skall de ta hänsyn till om de berörda personerna har handlat i god tro och det inte funnits något bedrägligt uppsåt.

3. De kontrollförfaranden som tillämpas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall inte utformas på ett sådant sätt att de begränsar den fria rörlighet för varor och personer som krävs enligt EG-fördraget. Vid överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv skall påföljderna inte vara så oproportionerliga till överträdelsens art att de blir ett hinder för den fria rörligheten för varor och personer.

Artikel 11

Beräkning av skatt då sådan skall betalas

Om ett motorfordon införs permanent från en medlemsstat till en annan under andra förhållanden än de som regleras av det här direktivet, och den senare medlemsstaten påför en registreringsavgift eller liknande skatter och avgifter (till exempel de skatter som finns förtecknade i bilaga I) på det fordonet, måste medlemsstaten i fråga se till att skattebeloppet inte överstiger det resterande skattevärdet för ett fordon i samma ålder, med liknande egenskaper och i liknande skick på den medlemsstatens inhemska marknad.

Artikel 12

Lösning av tvister

1. Om den praktiska tillämpningen av detta direktiv ger upphov till svårigheter, skall de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna fatta de beslut som krävs genom ömsesidig överenskommelse.

2. I synnerhet gäller detta om en person påstår sig ha ändrat sin normala hemvist från en medlemsstat till en annan och den uppgiften ifrågasätts av de behöriga myndigheterna i någon av dessa medlemsstater, då de behöriga myndigheterna i båda staterna skall samråda med varandra om vilken hemvist som bör användas för att besluta var fordonet skall beskattas. Likaledes skall myndigheterna i de fall då en person påstår sig använda ett fordon tillfälligt i en medlemsstat men har sin normala hemvist i en annan medlemsstat, och den uppgiften ifrågasätts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fordonet används, samråda om vilken hemvist som bör användas för att besluta var fordonet skall beskattas. Den medlemsstat till vilken personen säger sig ha bytt hemvist, eller i vilken han/hon säger sig tillfälligt använda ett fordon, skall inte påföra de skatter som anges i punkt 1 innan myndigheterna fattat ett beslut genom samrådet.

3. Om medlemsstaterna inte kommer överens inom sex månader från den dag då den berörda personen lämnat in sin ansökan, skall de hänskjuta frågan till kommissionen. Kommissionen skall efter att ha granskat de synpunkter som förts fram av de två

medlemsstaterna och, om kommissionen anser det lämpligt, av den berörda personen, att fatta ett beslut om vilken hemvist som skall användas för beskattning av fordonet.

Artikel 13

Upphävande

Följande direktiv skall upphöra att gälla den 1 juli 1998:

- direktiv 83/182/EEG,
- direktiv 83/183/EEG, ändrat genom direktiv 89/604/EEG.

Artikel 14

Genomförande av direktivet

1. Medlemsstaterna kan behålla eller införa bestämmelser som är förmånligare för användarna än de bestämmelser som fastställs i detta direktiv i syfte att tillåta tillfälligt bruk av fordon som är registrerade i andra medlemsstater eller permanent införsel av fordon från andra medlemsstater utan att påföra de skatter som anges i artikel 1.

2. Medlemsstaterna får inte med stöd av detta direktiv inom gemenskapen tillämpa en skattebehandling som är mindre förmånlig än den som tillämpas i samband med import eller användning av fordon som införts direkt från tredje land.

3. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1998. Medlemsstaterna skall genast informera kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel

På rådets vägnar

Ordföranden

Bilaga I

BELGIEN

- Taxe de mise en circulation

DANMARK

- Registreringsafgift av motorkoretojer

TYSKLAND

- ---------

GREKLAND

- Special Consumption Tax (EFK)

- Registration Tax (EPET)

SPANIEN

- Impuesto Especial sobre Determinados Medios de Transporte

FRANKRIKE

- Taxe sur les certificats d'immatriculation des véhicules à moteur

IRLAND

- Vehicle Registration Tax

ITALIEN

- IET

- APIET

LUXEMBURG

- ----------

NEDERLÄNDERNA

- Belastung Personenauto's en Motorrijwielen

ÖSTERRIKE

- Normverbrauchsabgabe

PORTUGAL

- Imposto Automovel

FINLAND

- Autovero

SVERIGE

- Omsättningsskatt

FÖRENADE KUNGARIKET

- ----------

Bilaga II

BELGIEN

- Taxe de circulation sur les vehicules automobiles/Verkeersbelasting op de autovoertuigen

- Taxe compensatoire des accises/

- Taxe de circulation complémentaire/

DANMARK

- Vaegtafgift av motorkoretojer

TYSKLAND

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz - 1979)

- Kraftfahrzeugsteuer (Durchfurungsverordnung - 1979)

GREKLAND

- Τελη κυκλοφοριαζ

SPANIEN

- Impuesto sobre vehiculos de traccion mecanica

- Tributos Locales sobre circulacion de vehiculos automoviles

FRANKRIKE

- Taxe différentielle sur les véhicules à moteur

- Taxe sur les véhicules des sociétés

IRLAND

- Motor vehicle excise duties

ITALIEN

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli

LUXEMBURG

- Taxe sur les véhicules automoteurs

NEDERLÄNDERNA

- Motorrijtuigenbelastung

ÖSTERRIKE

- Kraftfahrzeugsteuer

PORTUGAL

- Imposto municipal sobre veiculos
- Imposto de circulacäo

FINLAND

- Moottoriajoneuvovero
- Windscreen Sticker Tax

SVERIGE

- Vägtrafikskatt

FÖRENADE KUNGARIKET

- Vehicle excise duty

REDOGÖRELSE FÖR INVERKAN PÅ SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG

Det föreslagna direktivet syftar till att förenkla villkor och förfaranden för att föra privata motorfordon mellan medlemsstater, antingen tillfälligt eller permanent, och det är en logisk följd av införandet av den inre marknaden.

1. Administrativa skyldigheter för företag till följd av den antagna lagstiftningen:

Inga.

2. Fördelar för företag:

I förslaget ingår ett antal bestämmelser som, under vissa omständigheter, möjliggör för en person att i den medlemsstat där han/hon är bosatt använda en hyrbil som är registrerad i en annan medlemsstat. Detta kommer att underlätta förvaltningen av vagnparken hos biluthyrningsföretagen.

Förslaget innehåller bestämmelser som förbättrar möjligheterna för personer som arbetar i en annan medlemsstat än den där de har sin hemvist att i den senare staten använda en bil som tillhandahålls av deras arbetsgivare. En sådan förbättring för arbetstagare borde också leda till fördelar för arbetsgivarna.

3. Nackdelar för företag:

Inga.

4. Effekt på sysselsättningen:

Ingen större effekt på sysselsättningen förväntas.

5. Rådfrågning med arbetsmarknadens parter och övriga intressegrupper:

Nej.

6. Finns det en alternativ, mindre bindande väg?

Förslagen anses motsvara det minsta som krävs för att ta itu med de bakomliggande problemen och för att bestämmelserna skall vara förenliga med den inre marknaden.

ISSN 1024-4506

KOM(98) 30 slutlig

DOKUMENT

SV **09 07 06 16**

Katalognummer : CB-CO-98-031-SV-C

ISBN 92-78-30309-7

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg